

Sygn. akt III C 976/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Rafałko

Sędziowie SSO Joanna Zielińska

SSR (del.) Andrzej Lipiński

Protokolant sekretarz sądowy Ilona Lodowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2013 r. w W.

sprawy z powództwa Miejskiego Rzecznika Konsumentów Urzędu M. S.W.reprezentanta grupy i uczestników grupy: M. F., E. P., K. W. (1), K. T., A. M., M. P., B. O., A. K., P. D., W. S., T. S., P. F., K. W. (2), K. J., M. S., G. M., M. W., S. J., R. N., H. N., K. K., R. M., P. P., M. M., P. G.

przeciwko (...)z siedzibą w W.

o zapłatę

postanawia:

rozpoznać sprawę w postępowaniu grupowym.

Sygn. akt III C 976/12

UZASADNIENIE

POSTANOWNIENIA Z DNIA 28 LUTEGO 2013 R.

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz.U. z 2010 r., nr 7, póź. 44) sąd rozstrzyga na rozprawie o dopuszczalności postępowania grupowego i odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym razie sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym. Przesłanki dopuszczalności postępowania grupowego uregulowane zostały w art. 1 ust. 1 i 2 cyt. ustawy, a w przypadku roszczeń pieniężnych dodatkowo w art. 2 ust. 1 ustawy. Przywołane przepisy wskazują, że postępowanie grupowe może być prowadzone wówczas, gdy grupa co najmniej 10 osób, dochodzi roszczenia jednego rodzaju, opartego na jednakowej (tej samej lub takiej samej) podstawie faktycznej. Przy czym roszczenie to wiąże się z ochroną konsumentów, z tytułu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz z tytułu czynów niedozwolonych, z wyjątkiem roszczeń o ochronę dóbr osobistych. Ponadto w sprawach o roszczenia pieniężne konieczne jest, aby wysokość roszczenia każdego członka grupy została ujednoczona przy uwzględnieniu wspólnych okoliczności sprawy. Należy także pamiętać, że ujednoczenie wysokości roszczeń może nastąpić w podgrupach, liczących co najmniej dwie osoby.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należało dojść do konstatacji, iż powództwo skierowane do tut. Sądu przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów Urzędu m.W.jako reprezentanta grupy spełnia wszystkie wyżej wskazane warunki. Po pierwsze przedmiotowe powództwo dotyczy roszczeń grupy 25 osób. Po drugie niewątpliwa jest, zdaniem Sądu, jednorodność tych żądań. Wszyscy bowiem członkowie grupy dochodzą roszczeń o zapłatę,

mającą charakter odszkodowawczy, w zakresie odsetek za bezprawnie pobraną kwotę waloryzacji oraz z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia w stosunku do osób, które uiściły odsetki karne za nieterminowe uiszczenie wskazanej kwoty waloryzacji. Podkreślenia wymaga także, że żądania wszystkich członków grupy mają swoje oparcie w kwestionowanych przez nich (jako klauzule abuzywne) zapisach zawartych w umowach o budowę lokali oraz miejsc postojowych, tzw. umowach finansujących (vide § 4 ust. 5 umów), które oparte były na jednakowym wzorcu umownym, a zostały przez nich podpisane ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. działającą w imieniu i na rzecz (...) w W.. W ocenie Sądu niewątpliwie jest również to, iż wszyscy członkowie grupy są konsumentami na tle spornych stosunków z pozwaną Spółdzielnią, dlatego też na gruncie niniejszego procesu należało przyjąć, iż mamy do czynienia ze sprawą o ochronę konsumentów. Zgodnie bowiem z treścią art. 22⁽¹⁾k.c. konsumentem jest osoba fizyczna, która dokonuje czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Istotny jest więc cel działania, który nie ma aspektu Gospodarczego lub zawodowego. Za konsumenta należy uznać również osobę, która, działając jako potencjalny nabywca towaru lub usługi, wstępuje w stosunek prawny pozostający w bezpośrednim związku z działaniem przedsiębiorcy jako producenta lub sprzedawcy towarów albo świadczącego usługi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2000 r., I CKN 1325/99, OSNC 2000, nr 9, poz. 1690). Umowy członków grupy o wybudowanie lokali oraz miejsc postojowych należy zakwalifikować właśnie do takich kategorii spraw. W tym kontekście można wskazać, iż w orzecznictwie wyrażany jest pogląd, stosownie do którego członkowie spółdzielni mieszkaniowej w zakresie wiążących ich ze spółdzielnią stosunków prawnych, uregulowanych np. w umowach czy statutach, a zawierających niedozwolone postanowienia umowne są konsumentami (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2007 r., IV CSK 122/07). W rozpoznawanej sprawie reprezentant grupy powołuje się na okoliczności, iż podstawą roszczeń członków grupy są zapisy ww. umów stanowiące klauzule abuzywne (pr. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2011 r., XVII AmC 1782/09 – k. 1086), co dodatkowo uzasadnia powyższą argumentację. Przechodząc do kolejnej z przesłanek dopuszczalności zakwalifikowania niniejszej sprawy do postępowania grupowego, a mianowicie ujednoczenia wysokości roszczenia każdego z członków grupy przy uwzględnieniu wspólnych okoliczności sprawy, należy wskazać, iż przedmiotowe ujednoczenie wysokości roszczenia każdego z członków grupy przy uwzględnieniu wspólnych okoliczności sprawy, należy wskazać, iż przedmiotowe ujednoczenie zostało dokonane, przy zastosowaniu zasad wyartykułowanych w treści ust. 2 art. 2 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym. Wysokość dochodzonych przez członków grupy roszczeń została bowiem ujednoczona w ośmiu podgrupach przy uwzględnieniu wspólnych okoliczności, co obrazuje załączona do pozwu tabela zawierająca zestawienie roszczeń członków grup oraz podział na podgrupy (patrz załącznik nr 4 - k. 58-74). Ponadto w pkt. 6 oświadczeń o przystąpieniu do grupy (k. 76 i n.) wszyscy członkowie grupy wyrazili zgodę na ryczałtowe określenie należnego im odszkodowania, wnosząc o zasądzenie ujednoczonych kwot ustalonych w podgrupach.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że wszystkie warunki rozpoznania niniejszej sprawy w postępowaniu grupowym zostały spełnione, a zatem zasadne było orzeczenie jak w sentencji postanowienia z dnia 28 lutego 2013 r.